ระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของลูกจ้างงบรายได้
พ.ศ. 2526

โดยที่เป็นการสมควรให้กำหนดระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของลูกจ้างงบรายได้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14(1) และ (8) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 สภามหาวิทยาลัยจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของลูกจ้างงบรายได้ พ.ศ. 2526"

ข้อ 2. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ระเบียบนี้ไม่ใช้บังคับแก่เงินงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการทุกประการ

ข้อ 4. ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างระหว่างฤดู พ.ศ. 2524 และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 5. ในระเบียบนี้

"ลูกจ้างงบรายได้" หมายถึงบุคคลที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจ้างให้ปฏิบัติราชการที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลา โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(1) ลูกจ้างงบรายได้ชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง

(2) ลูกจ้างงบรายได้ที่จ้างให้ปฏิบัติราชการหลังจากอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

"อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย" หมายถึงอนุกรรมการสามัญประจำมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามกฎหมาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2519 ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507

"สภามหาวิทยาลัย" หมายถึง สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

"อธิการบดี" หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

หมวดที่ 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 6. ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างงบรายได้ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 7. วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดประจำปี ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

การลาหยุดราชการของลูกจ้างงบรายได้ให้มีสิทธิลาประเภทต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกันกับลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการโดยอนุโลม เว้นแต่การลาศึกษาต่อ

หมวดที่ 2

ระบบการบริหาร

ข้อ 8. ระบบการบริหารงานบุคคลของลูกจ้างงบรายได้ให้อยู่ภายใต้การบริหารงานและควบคุมดูแลของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย

ข้อ 9. อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

9.1 ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

9.2 จัดวางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับลูกจ้างงบรายได้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

9.3 วินิจฉัยชี้ขาดกรณีต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติการได้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 10. สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติเงินงบประมาณหมวดค่าจ้างของลูกจ้างงบรายได้ และอนุมัติให้วางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับลูกจ้างงบรายได้ตามที่ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยเสนอขอความเห็นชอบ

หมวดที่ 3

ตำแหน่ง อัตราค่าจ้าง และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ข้อ 11. ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนดตำแหน่ง อัตราค่าจ้างและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของลูกจ้างงบรายได้ ดังนี้

11.1 ตำแหน่งที่เรียกชื่อและมีลักษณะงานเหมือนกับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ให้กำหนดตำแหน่ง อัตราค่าจ้างและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ทางราชการได้กำหนดไว้สำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการโดยอนุโลม

11.2 ตำแหน่งที่เรียกชื่อและมีลักษณะงานเหมือนกับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ให้กำหนดตำแหน่ง อัตราค่าจ้างและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ทางราชการได้กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งสำหรับข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยโดยอนุโลม และให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูงของตำแหน่งตามข้อนี้ไว้ด้วยแต่ไม่เกินอัตราที่ทางราชการกำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

11.3 ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นนอกจากข้อ 11.1 และ 11.2 ให้เป็นไปตามที่ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

ตำแหน่งตามข้อ 11.1 ข้อ 11.2 และข้อ 11.3 ตามปกติไม่มีการกำหนดระดับตำแหน่งไว้และไม่อาจสอบเลื่อนระดับตำแหน่งได้ แต่ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยอาจเทียบระดับตำแหน่งของลูกจ้างงบรายได้ว่าเทียบเท่ากับระดับตำแหน่งใดของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยตำแหน่งอื่น

หมวดที่ 4

การบรรจุ แต่งตั้ง และการทดลองให้ปฏิบัติราชการ

ข้อ 12. การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างงบรายได้เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้

หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบ ตลอดจนเกณฑ์ตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกได้ให้เป็นไปตามที่ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

ตำแหน่งใดจะกระทำโดยวิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกให้เป็นไปตามที่ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 13. การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างงบรายได้และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย

ข้อ 14. ผู้ได้รับการบรรจุตามข้อ 13 จะต้องได้รับการทดลองให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนเต็มเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี

ข้อ 15. เมื่อผู้ได้รับการทดลองให้ปฏิบัติราชการตามข้อ 14 ผ่านการทดลองให้ปฏิบัติราชการครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าเป็นผู้มีความประพฤติดี มีความรู้ความสามารถเหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ สมควรที่จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นรายงานตามลำดับขั้นไปยัง อ. ก. ม. มหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป

ในกรณีที่ผู้ได้รับการทดลองปฏิบัติราชการมาแล้วตามกำหนดในข้อ 14 ไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการ หรือแม้จะยังทดลองปฏิบัติราชการอยู่และยังไม่ครบกำหนดเวลาในข้อ 14 และผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นมีเหตุผลสมควรที่จะให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นรายงานตามลำดับขั้นไปยัง อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้อธิการบดีเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการไป

ลูกจ้างงบรายได้ในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการให้มีฐานะเป็นลูกจ้างชั่วคราวงบรายได้ แต่เมื่อได้ผ่านการทดลองให้ปฏิบัติราชการและ อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติแล้วให้นับเวลาของการเป็นลูกจ้างงบรายได้ย้อนหลังไปตั้งแต่วันแรกที่ได้รับการบรรจุให้ทดลองปฏิบัติราชการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จตามระเบียบนี้

หมวดที่ 5
การเพิ่มค่าจ้าง

ข้อ 16. ในหมวดนี้

"ปี" หมายความว่าปีงบประมาณ

"รอบปีที่แล้วมา" หมายความว่าระยะเวลาตั้งแต่ 1 กรกฎาคม ของปีหนึ่ง ถึง 30 มิถุนายน ของปีถัดไป

ข้อ 17. เมื่อขึ้นปีใหม่ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างงบรายได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ในกรณีที่ลูกจ้างงบรายได้ครบเกษียณอายุในปีใดและลูกจ้างงบรายได้ผู้นั้นอยู่ในหลักเกณฑ์สมควรได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างประจำปี โดยได้รับอัตราค่าจ้างยังไม่เต็มขั้นสูงของตำแหน่ง ให้อธิการบดีสั่งเพิ่มค่าจ้างในวันที่ 30 กันยายน ของปีนั้นได้ไม่เกินหนึ่งขั้น โดยไม่จ่ายตัวเงิน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จตามระเบียบนี้ก็ย่อมกระทำได้

ข้อ 18. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ซึ่งจะได้เพิ่มค่าจ้างประจำปี กรณีปกติหนึ่งขั้น ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

18.1 ในปีที่แล้วมาได้รับการบรรจุเข้ารับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าแปดเดือน

18.2 ได้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและรักษาวินัยโดยเคร่งครัด

18.3 ในรอบปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ด้วยความสามารถและด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีแก่ทางราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรจะได้เพิ่มค่าจ้างประจำปี

18.4 ในรอบปีที่แล้วมาไม่มีวันลามาก โดยถือเกณฑ์วันลากิจและลาป่วยไม่เกินสี่สิบห้าวัน เว้นแต่

18.4.1 ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลา

18.4.2 ลาคลอดบุตรไม่เกินหกสิบวัน

18.4.3 ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือ

18.4.4 ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ

18.5 ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ลาบ่อยครั้ง หรือมาทำงานสายกว่าที่ทางราชการกำหนดเนือง ๆ

18.6 ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการ เว้นแต่เพราะเหตุสุดวิสัย

18.7 ในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเพิ่มค่าจ้างต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์

ในกรณีที่ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้เพิ่มค่าจ้าง แต่ได้ถูกงดเพิ่มค่าจ้างเพราะถูกลงโทษทางวินัยหลังรอบปีที่แล้วมาในกรณีนั้นมาแล้ว อธิการบดีจะสั่งเพิ่มค่าจ้างให้ก็ได้ แต่ถ้าเป็นผู้ซึ่งถูกสั่งลงโทษตัดค่าจ้างจะเพิ่มค่าจ้างได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้

พ้นโทษตัดค่าจ้างแล้ว หรือถ้าเป็นผู้ซึ่งถูกลงโทษลดขั้นค่าจ้างจะเพิ่มค่าจ้างได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ถูกลงโทษลดขั้นค่าจ้างมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

18.8 ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสี่เดือน

18.9 ในรอบปีที่แล้วมาถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้ไปฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติราชการวิจัยภายในประเทศ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในรอบปีที่แล้วมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าแปดเดือน

ข้อ 19. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ซึ่งจะได้รับการเพิ่มค่าจ้างประจำปีกรณีพิเศษสองขั้น ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 18 และในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย คือ

19.1 ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ผลดียิ่งจนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

19.2 ปฏิบัติหน้าที่ที่มีการต่อสู้หรือปฏิบัติงานที่เสี่ยงอันตรายเป็นกรณีพิเศษ

19.3 ปฏิบัติหน้าที่เกินกว่าตำแหน่งหน้าที่จนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

19.4 ปฏิบัติงานโดยได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้รับรองให้ใช้สิ่งค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

19.5 ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการด้วยความตรากตรำเหน็ดเหนื่อยเป็นพิเศษ และงานนั้นได้ผลดี

19.6 ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดจนสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ

ข้อ 20. การเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างงบรายได้กรณีพิเศษสองขั้นตามข้อ 19 ให้อธิการบดีสั่งเพิ่มค่าจ้างได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 21. ลูกจ้างงบรายได้ซึ่งถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติราชการในหน้าที่ และการตายนั้นมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือความผิดของตนเอง ให้เพิ่มค่าจ้างตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

21.1 ถึงแก่ความตายเพราะถูกทำร้ายเนื่องจากการปราบปรามผู้กระทำผิดเพิ่มได้ไม่เกินหกขั้น

21.2 ถึงแก่ความตายเพราะปฏิบัติงานในสภาพที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิตเพิ่มได้ไม่เกินห้าขั้น

21.3 ถึงแก่ความตายเพราะถูกประทุษร้ายเพิ่มได้ไม่เกินสามขั้น

21.4 ถึงแก่ความตายโดยอุบัติเหตุเพิ่มได้ไม่เกินสองขั้น

21.5 ถึงแก่ความตายเพราะปฏิบัติงานตรากตรำหรือเร่งรัดเกินกว่าการปฏิบัติตามธรรมดา เพิ่มได้หนึ่งขั้น

การดำเนินการตามวรรคแรกให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ 6

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ 22. ลูกจ้างงบรายได้ต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ 23. วินัยของลูกจ้างงบรายได้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 24. โทษผิดวินัยมี 6 สถาน คือ

(1) ภาคทัณฑ์

(2) ตัดค่าจ้าง

(3) ลดขั้นค่าจ้าง

(4) ให้ออก

(5) ปลดออก

(6) ไล่ออก

ข้อ 25. การลงโทษลูกจ้างงบรายได้ อธิการบดีต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและอย่าให้เป็นไปโดยพยาบาทหรือโดยโทสะจริต ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัยในกรณีใดโดยอนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ข้อ 26. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้างหรือลดขั้นค่าจ้างตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมแก่ความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควร

ลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้าง

ในกรณีกระทำผิดเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าอธิการบดีเห็นว่ามีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนหรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

ข้อ 27. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าให้ออก

ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และอธิการบดีเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวน ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 28. เมื่ออธิการบดีได้พิจารณาผลการสอบสวนแล้ว ถ้าเห็นว่าลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ก็ให้นำเสนอ อ.ก.ม.มหาวิทยาลัยพิจารณาและให้อธิการบดีสั่งลงโทษตามมติของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย

ถ้าอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามข้อ 26

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนผู้นั้นลาออก

ข้อ 29. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีมีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน อธิการบดีจะดำเนินการตามข้อ 28 โดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ 30. อำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 31. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว อธิการบดีก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามระเบียบนี้ได้ เว้นแต่ลูกจ้างงบรายได้ผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตาย

ข้อ 32. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ อธิการบดีมีอำนาจสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามเหตุผลอื่นก็ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม

ค่าจ้างของผู้ถูกสั่งพักราชการให้เป็นไปตามเกณฑ์แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการโดยอนุโลม

หมวดที่ 7

การออกจากราชการ

ข้อ 33. ลูกจ้างงบรายได้ออกจากราชการเมื่อ

(1) ตาย

(2) พ้นจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามข้อ 42

(3) ได้รับอนุญาตให้ลาออกตามข้อ 34

(4) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ 35 ข้อ 36 ข้อ 37 ข้อ 38 หรือข้อ 39

(5) ถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

ข้อ 34. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งตามลำดับจนถึงอธิการบดี เมื่ออธิการบดีอนุญาตแล้วจึงให้ออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ลูกจ้างงบรายได้ขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งให้การลาออกนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าอธิการบดีเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

ข้อ 35. อธิการบดีจะสั่งให้ลูกจ้างงบรายได้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จตามระเบียบนี้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

(1) เมื่อลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติราชการในหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าอธิการบดีเห็นสมควรให้ออกจากราชการให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(2) เมื่อลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ 5 เกี่ยวกับสัญชาติหรือการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือกายทุพพลภาพไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือน โรคตามกฎ ก.พ. โดยอนุโลม อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

ข้อ 36. เมื่อลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด และอธิการบดีเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการก็ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วและอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการก็ให้ดำเนินการตามข้อ 28 เพื่อสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ 37. เมื่อลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนตามข้อ 27 แล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้ปฏิบัติราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 28 เพื่อสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ 38. เมื่อลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จได้

ข้อ 39. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

หมวดที่ 8

การร้องทุกข์และการอุทธรณ์

ข้อ 40. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามระเบียบนี้ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบนี้และเป็นกรณีที่ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ตามระเบียบนี้ ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อ อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยได้

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามที่ อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 41. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามระเบียบนี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยได้

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษและการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

ในกรณีสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติราชการให้นำข้อ 32 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวดที่ 9

บำเหน็จ

ข้อ 42. ลูกจ้างงบรายได้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

ข้อ 43. ลูกจ้างงบรายได้ผู้ใดปฏิบัติราชการมาเป็นเวลาต่อเนื่องกันในมหาวิทยาลัยรวมกำหนด ให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบนี้ ถ้าต้องออกจากราชการเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

43. 1 ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาแล้ว

43. 2 มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

43. 3 ทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้าง โดยไม่มีความผิด

43. 4 หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ซึ่งได้มีการสอบสวนแล้ว

43. 5 ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัตย์ว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น

43.6 เจ็บป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์ ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

43.7 ไปรับราชการทหารเป็นการถาวรหรือไปเป็นลูกจ้างประจำรับค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือไปเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

43.8 ถึงแก่กรรมและการถึงแก่กรรมนั้นมิได้เกิดจากความประมาทอย่างร้ายแรงของตนเอง

43.9 ลาออกเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ในกรณี 43.1 และ 43.2 ต้องมีเวลาปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อเนื่องกันมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี 43.3 ถึง 43.9 ต้องมีเวลาปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อเนื่องกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ 44. บำเหน็จที่จ่ายตามความในข้อ 43.1 ถึง 43.9 ถ้าผู้รับจ้างถึงแก่ความตายไม่มีสิทธิได้รับตายไปเสียก่อน ให้จ่ายแก่ทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 45. บำเหน็จที่จ่ายตามความในข้อ 43.8 ให้จ่ายแก่ทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 46. ลูกจ้างรายใดผู้ใดมีกรณีเรื่องต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการ หรือลูกจ้างถูกพักราชการ ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยหรือก่อนเรื่องมาถึงที่สุด ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยวินิจฉัยว่าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกแล้ว ลูกจ้างรายนั้นไม่มีสิทธิรับบำเหน็จตามข้อ 43

ข้อ 47. การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จนั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติราชการโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน จนถึงวันก่อนออกจากราชการ หรือก่อนวันพ้นจากตำแหน่งที่และไม่หลังจากวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างรายใดผู้ใดไม่ได้รับค่าจ้างเพราะลา ขาดงาน ลูกนั้นต้องไม่นับเวลาปฏิบัติราชการดังกล่าวนั้นรวมเข้าด้วยกันแต่วันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ข้อ 48. เงินบำเหน็จที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างงบรายได้ตามข้อ 43 มีจำนวนเท่ากับค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาปฏิบัติราชการ

การนับเวลาปฏิบัติราชการตามวรรคแรกให้เป็นจำนวนปีโดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี เศษของปีถ้าถึงหกเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายตอนให้นำมารวมกันแล้วนับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ 49. ให้อธิการบดีสั่งจ่ายเงินบำเหน็จแก่ลูกจ้างงบรายได้ตามระเบียบนี้จากเงินเดือนเหลือจ่าย หมวดค่าจ้างงบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัย และให้สะสมเงินเดือนเหลือจ่ายหมวดค่าจ้างงบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัยในแต่ละปีเป็นเงินทุนสะสมเพื่อจ่ายบำเหน็จแก่ลูกจ้างงบรายได้ตามระเบียบนี้

ข้อ 50. การยื่นเรื่องราวขอรับเงินบำเหน็จลูกจ้างงบรายได้ตามระเบียบนี้ให้ทำตามแบบและวิธีการที่ อ. ก. ม. มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ 10
บทส่งท้าย

ข้อ 51. ลูกจ้างงบรายได้รวมทั้งลูกจ้างโรงพิมพ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้รับเงินค่าจ้างเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือจากเงินงบประมาณของโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำให้ถือว่าเป็นลูกจ้างงบรายได้ตามข้อ 11 และให้นับเวลาทำงานเป็นลูกจ้างงบรายได้ตั้งแต่วันเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จตามข้อ 48 ได้

กรณีลูกจ้างงบรายได้ตามวรรคแรกเคยเปลี่ยนตำแหน่ง โดยการลาออกจากตำแหน่งเดิม และบรรจุเข้าดำรงตำแหน่งใหม่นั้น ถ้าวันลาออกและวันบรรจุในกรณีดังกล่าวต่อเนื่องกัน ให้ถือว่ามีเวลาทำงานต่อเนื่องกันจนถึงปัจจุบัน

ข้อ 52. เฉพาะข้อ 43 ถึงข้อ 51 ตามระเบียบนี้ ให้มีผลบังคับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2526 เป็นต้นไป

ข้อ 53. การดำเนินการอย่างอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของลูกจ้างงบรายได้ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของลูกจ้างงบรายได้ โดยใช้เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยในข้อที่ไม่มีบัญญัติไว้แล้วในระเบียบนี้ ให้นำระเบียบกระทรวงการคลังมาถือปฏิบัติโดยอนุโลม

ข้อ 54. ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้.

ประกาศ ณ วันที่ 18 มีนาคม 2526

(ศาสตราจารย์ประภาศน์ อวยชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง